

10 Şubat 1982
Münih

Sevgili Kardeşim Yusuf,

Bana yüzde yüz darılmışsındır. Haklısın da. İstanbul'dan ayrıldığımdan bu yana sana hiç yazamadım. Senin mektubunu aldım, gönderdiğin resim için çok sağolasın. Ama beni bağışlayacağını umarım. Doktora tezini Ocak ortasına kadar bitirip göndermem gerekiyordu. Tatil günüm kalmadığı için, çalıştığım yerden parasız izin alarak evde çalıştım. Sana her gün yarın muhakkak mektup yazacağımı planlıyor, ama bu yine bir başka güne erteleniyordu. Tezi güçlkle ancak Şubat ayı başında New York'a postalayabildim. Anneme banka kanalıyla para göndermem gerekiyordu, onu da bu hafta başında ancak bitirebildim. Ve bugün işde öğle paydosunda sana bu mektubu yazıyorum.

İnşaAllah sen, Betül ve Emre iyisinizdir. Nigar ve çocuklar da iyiler. Çok şiddetli bir kış oldu bu yerde. Haftalarca diz boyu kar bastı. Bugün hava güneşli, ama Almanların "fön" dedikleri lodos var. Hava basıncı çok yoğun, baş ağrısı yapıyor.

Eğer tez hocam ve ikinci bir profesör tezimin bu ikinci müsveddesini uygun görürlerse, tezi artık temize çekerek Mart ayının ortasına kadar beş nusha olarak beş kişilik kurula göndermem gerekiyor. O zaman Nisan sonunda tez mudafaasına girmek üzere Amerika gideceğim. Yok eğer, tezimde yine bazı değişiklikler ve ekler yapılmasını isterlerse, o zaman yine tez üzerinde çalışıp üçüncü bir müsveddeyi hazırlamam lazım. Tez müdafaası ise ancak gelecek Ekim veya Kasım ayına kalır. Şimdi içimde büyük bir korku var: tezimin bu şekilde kabul edilmesi için dua ediyorum. Çünkü, artık yine tez üzerinde uğraşacak ne maddi ne de mânevî gücüm kaldı. Fikren de cismen de yoruldum. Bu yaz Haziran ayında tatil geçirmek üzere Türkiye'ye gelmeyi, sıcak yerlere gitmeyi istiyoruz.

Senin çalışmalar nasıl gidiyor? Fakültedeki derslerden memnunsun? Bâbîâli'de ne gibi yenilikler var? Betül'ün doktora tezi nasıl gidiyor? Fırsat bulduğunda bana çalışmalarınızdan söz ederseniz, sevinirim. Emremiz ne yapıyor? Sana dayılık yapıyor mu?

Nurhan da İngilizce öğretim yapan bir yuvaya gidiyor. Çolpan azman oldu, Nurhanı dövüyor. Çocuklara baktıkça, birân evvel Türkiye'ye dönmeyi düşünüyoruz. Çünkü çocuklar belli bir yaşa

geç
gelince, dönme zorlaşır. Ben kafama koydum, en/iki yıl içinde Türkiye'e döneceğim. Bütün mesele ilk önce doktora işini hal etme sonra üniversitelerden birinde iş bulma. Kimse açlıktan ölmüyor Türkiye'de. Eğer 45 milyon insan yaşayabiliyorsa, ben ve ailem de biraz sıkıntı çeksek bile, kıt kanaat geçinip gideriz. Zengin çocuklarına İngilizce özel dersler vererek biraz yan gelir sağlayabilirim. Bir de elimde Türkçeye çevrebillenecek on kadar çok üstün sanat düzeyinde roman var. Onların çoğu Özbek, Kazak ve Kırgız Türk yazarlarının romanları. Eğer onları basabilecek bir yayınevi bulursam, o romanların Türkçelerini arka arkaya çevirip yayınlarım. Bir yılda iki roman çevirebilirim. Onların hepsini bir kaç defa okuyup, doktora tezimde tahlil ettiğim için onları çevirmem zor olmayacak. Roman çevirilerine ne kadar telif ücreti ödeniyor acaba?

İki yıla kadar bir apartıman dairesi satın alabilecek kadar para toplamaya çalışacağım. Antalya'daki üniversitede Türkoloji bölümü açılırsa, iyi olur. Çünkü artık sıcak iklimde yaşamak istiyorum. Hem kış masrafları da az olur. Kesinlikle İstanbul ve Ankara'da iş aramayacağım. İzmir de olabilir. Bakalım iki yıla kadar neler olur? Ama sana şimdiden söyleyeyim, 1984'ge Türkiye'ye kesin olarak döneceğiz.

Eylül ayındaki Milletler Arası Türkoloji Kongresi için "Türkiye ve Türkiye Dışındaki Türk Edebiyatında TARİHİ ROMAN Edebi Türünün Bugünkü Durumu" konulu bir bildiri hazırlamayı düşünüyorum. Bugün Azeri, Tatar ve Orta Asya Türk edebiyatında tarihî romana büyük bir önem veriliyor, birbirinden güzel tarihî romanlar yazılıyor. Halbuki, Türkiye Türk edebiyatında tarihî roman bir kenara itilmiş sanki küçümsenmiş bir edebî tür niteliğinde. Tarihî roman derken, Kozanoğlu, Tülbentçi, Özdeş gibi yazarların Malıkoğlu, Tarkan, Piri Reis gibi "serüven" mâcera romanlarını değil, Kemal Tahir'in Devlet Ana gibi romanlarını göz önünde tutuyorum. Bunun sebepleri nedir? Türkiye Türk yazarlarının kendi tarihlerine, geçmişlerine olan ilgisizliklerinden mi kaynaklanıyor? Yazımda Azeri ve Orta Asya Türk romancılarının kendi tarihlerine, geçmişteki olaylara bakış açılarını açıklamaya çalışacağım. Çünkü, onlar kendi tarihî romanlarında sadece bir tarihî olayı anlatmıyorlar, bunun ötesinde bir şeyler söylemek istiyorlar, onların romanlarında semboller önemli bir yer tutuyor. Yeni Türkiye Türk yazarları tarafından 1970'den sonra yayınlanmış tarihî romanlar var mı? Bana adlarını yazarmısın? Bu konuda sen ne düşünüyorsun? Bu ilgisizliğin başka ne gibi sebepleri var sence? Hepinizin gözlerinizden öperiz. Selâlar, sevgiler, yer kalmadı, tekrar yazıncaya kadar hoşçakalınız.

Kardesin Cümur Kocaoğlu